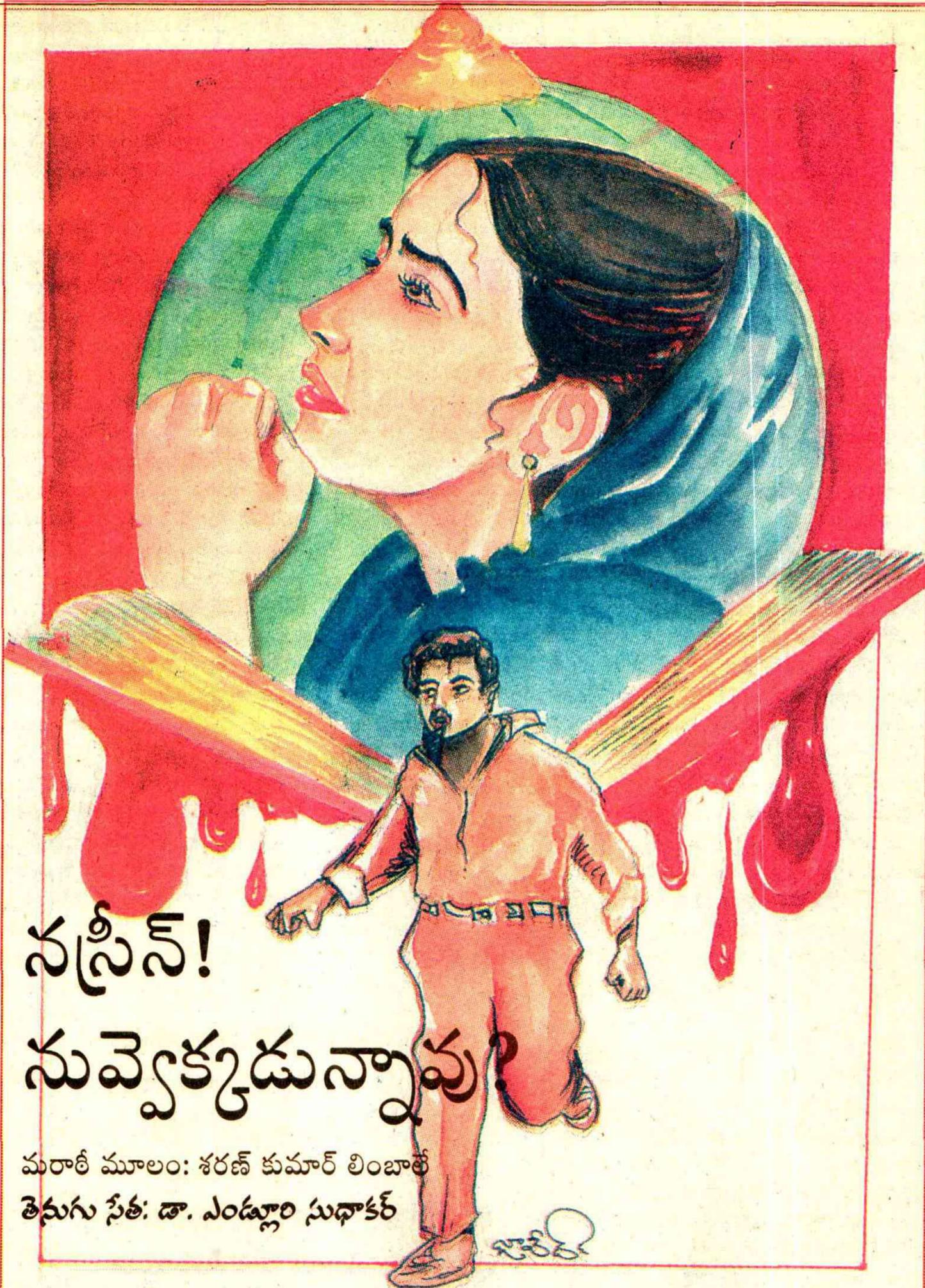

నేను గుంపులో వున్నా, వొంటరిగా వున్నా, కలల్లో తిరుగుతున్నా ఆమె నాతో గుసగుసలాడుతూనే వుంటుంది. ఆమె దేహంలోని బెదురంతా 'ముల్లా' మొరలాగ మనసు గర్భగృహంలో వ్యాపిస్తూ వుంటుంది. ఆమెలోంచి విరబూసే అందాన్ని నేనెంతో ప్రేమించాను.

నేను నస్త్రీన్ కళ్లలో రంజాన్ చంద్రుణ్ణి చూశాను. ఆమె చూపుల్లో రెపరెపలాడే లెక్కలేనన్ని పచ్చని గుర్తులు చూశాను. తెల్లని గెడ్డంతో మెరిసిపోయే ఖాజీగారి ధీర గంభీర స్వరంలో ఖురాన్ పఠనం మసీదులోంచి ప్రతిధ్వనించేది. నమాజు కోసం వచ్చిన ప్రజలు నా కంటికి ధర్మాంకురాల్లా కనిపించేవారు. నేను మసీదు గోడల్ని పెదవుల మీద తూకం వేసేవాణ్ణి. చంద్ర రేఖల వెన్నెల చల్లదనాల కింద నేను నస్త్రీన్ ను స్మరించుకునేవాణ్ణి. ఆమెకు కూడా తెలియాలి, నేను తనని జ్ఞాపకం చేసుకుంటున్నానని.

నస్త్రీన్ తో నా పరిచయం నల్లమసీదు దగ్గరయ్యింది. అప్పుడు నగరమంతా మత కల్లోలాలతో భయానకమైన దాడులతో నిండి వుంది. హిందూ ముస్లింల మధ్య ఎన్నో సంవత్సరాలుగా దాగిన శత్రుత్వమంతా పైకి ఎగజిమ్ముతోంది. రోడ్డు మీద నడిచే మనిషిని దగ్గరకు పిలిచి ఆరాలు తీసేవారు-అతడు హిందువో ముస్లిమో తెలుసుకోడానికి! హిందువులు ముస్లింలను కొట్టేవాళ్లు. ముస్లింలు హిందువులు దొరికితే ప్రతీకారం తీర్చుకునేవాళ్లు.

దారి పొడుగునా నాలుగు దిక్కులా నిర్మానుష్య మౌనం ఆవహించి వుంది. పోలీసుల పహారా కారణంగా దినం గుండెలు గుబగుబలుతు

నస్త్రీన్! నువ్వెక్కడున్నావు?

మరాఠీ మూలం: శరణ్ కుమార్ లింబాతే
తెలుగు సేత: డా. ఎండ్లూరి సుధాకర్

న్నాయి. ఆ గోడవలతో జనం అలసిపోయారు.
హాఠాత్తుగా ఆపదపాలవుతున్న రోడ్డు. పోలీసు కాల్పుల్లో నిరపరాధులు ప్రాణాలు కోల్పోయినట్లు గాయపడిన శాంతి మనిషిని కోల్పోయిన మానవత్వం. తగలబడుతున్న పాస్ షాపులు నగరంలోని విభిన్న ముఖాల్లాగ...పత్రికల్లోని వార్తల్లాగ యిక్కడ ప్రతి మనిషి ఒక నేరస్తుడే!

కర్పూ కారణంగా మూసేసిన పాఠశాలలు. నిర్లిప్తంగా వున్న నిర్మానుష్యపు వీధులు. దొమ్మి చేసిన గుంపులోంచి ఏ పాపమెరుగని అభాగ్యుల ఆర్తనాదాలు. ధర్మాన్ని గొంతు పిసుకుతున్న ధృఢమైన ఉన్మాద హస్తాలు. దొమ్మి గుంపుల అరణ్యంలో చిక్కిన నస్త్రీన్! భయానకమైన క్షణాల్లో నేను ఆమెను కలుసుకున్నాను. నెత్తుటి బురదలో ఛిద్రమైన గు

లాబీ పూల వ్యధా కథనాలు. దాడులు ఎంత పగడ్చండిగా జరిగేవంటే, కనీసం తగలబడ్డ మనిషి తాలుకు బూడిద కూడా దొరికేది కాదు.
నేను నస్త్రీన్ మృత్యు భయంతో ఒణికిపోతున్నాం. ఆమె తన యిల్లు చేరుకోవాలి. ఏ నిముషంలోనైనా దాడి జరిగేలా వుంది. ఒక వైపు చెప్పలేనంత భయం. మరో వైపు మొండి ధైర్యం.

నేనామెను వెంటబెట్టుకొని దారినంతా నెత్తిమీద మోస్తూ నడుస్తున్నాను. ఇది హిందువుల వీధి. ఇక్కడ నస్త్రీనకు గండం. 'పల్లీ' వైపు ముస్లింల బస్టి. అక్కడ నాకు ప్రమాదం. ఇద్దరం రెండు భయకుడ్యాల మీద చెక్కిన పువ్వులమయ్యాయి.

వీధుల్లోని అన్ని తలుపులూ మూసి వున్నాయి. ఎవర్ని పిలవాలి? అన్ని బందోబస్తుల మధ్య కాలిపోతున్న చిన్న చిన్న ఇళ్లు. గృహాలు లేని గాయాలు. లాఠీ ఛార్జీలో దెబ్బలు తిన్న కన్నీళ్లు. పదునైన కత్తుల కింద విప్లవం వున్నాయి. వాటి మీద కురుస్తున్న రక్తపు తుంపర. పూలలోంచి వీస్తున్న శవాల దుర్వాసన. శివాలయాల్లోంచి అరుస్తున్న రాబండుపులు. కరుణకు నెలవైన మసీదుల్లో యిటుక పెల్లలూ, గోలీ సోదా పెంకులు. ప్రతి ఒక్కరి శరీరాల్లో భయం పాతుకుపోయి కూర్చుంది. అదే ఒక ఆటవిక శక్తిలా ఆడిస్తోంది. రాళ్ల దెబ్బలతో తయారవుతున్న చరిత్ర. ఈ చరిత్రకు అనివార్య నాయికీ నస్త్రీన్.

ముస్లింలు అనేవాళ్లు, ఈ 'కాఫిర్' హిందూ మా అమ్మాయిని లేపుకు పోయి తన యింట్లో దాచుకున్నాడని. హిందూవులేమో ఈ మతభ్రష్టుడు తురక పిల్లతో కాపురం చేస్తున్నాడని. ఆమె ముస్లిమా కాదు. నేను హిందువునూ కాను. ఈ నగరం దగ్గమవుతున్నప్పుడు మేం ఒకరికొకరం తోడు నిలిచాం.

నస్త్రీన్ నాతో పాటు మా యింటి గడపముందు నిలుచున్నప్పుడు అమ్మను ఆమెను పొదుపుకొని తన ఒడిలోకి తీసుకుంది. అమ్మకూడా చాదస్తురాలే. కానీ నస్త్రీన్ ను చూసి కరిగిపోయింది. తెల్లని మసీదు గోడల్లా వుండేవి ఆమె దంతాలు. నస్త్రీన్ నమాజు చేస్తుంటే మసీదు మీదుగా తొలి పొద్దు పటాపంచలయ్యేది. నస్త్రీన్ ఒక అద్భుతం. అల్లా ప్రసాదించిన ఒక బహుమానం. ఆమె పెదవులు పవిత్ర గ్రంథంలోని ద్వీపదలు. నుదుట సిందూర తిలకం. నోట్లో ఖురాన్ మననం.

నస్త్రీన్ నుంచి మా అమ్మ ఖురాన్ లోని 'ఆయత్'ల అర్థాలు తెలుసుకునేది. అలాగే నస్త్రీన్ మా అమ్మ దగ్గర కూర్చొని రామాయణం కథలు వింటూ వుండేది. ఇలా మా యింటి ప్రాంగణంలో మసీదు మందిరమూ సుఖశాంతులతో వర్ధిల్లేవి.

రోజులు గడిచిపోతున్నాయి. తగ్గు ముఖం పట్టిన పెద్ద వరదలాగా కాలం మెల మెల్లగా తేలికపడుతోంది. చిన్నాభిన్నమైన జన జీవనం మళ్లీ సామాన్యమవుతోంది. సందుల్లో క్రికెట్ ఆడుకునే చిన్న పిల్లల దగ్గర కెళ్లి కొన్ని సంవత్సరాల కిందట యిక్కడ గోడవలు జరిగాయని చెబితే ఎవరూ విశ్వసించరు.

ఇదే చౌరస్తాలో మొన్న గణేశ్ వుత్సవమూ, మొహర్రం పండుగా జమిలిగా జరుపుకున్నారు. ప్రజలు పరిస్థితుల్ని ఆకళింపు చేసుకున్నారు. సహజీవనం అంటే ఏమిటో వాళ్లకు అర్థమవుతోంది. ఈ కొట్లాటల వల్ల కలిగే వినాశనం వాళ్లు గుర్తిస్తున్నారు. శాంతి సౌభ్రాతృత్వాలను తెలుసుకుంటున్నారు. దేవాలయాల్లో భగవంతుడికి ప్రార్థనలు జరుగుతున్నాయి. మసీదుల్లో నియమానుసారంగా నమాజులు కొనసాగుతున్నాయి. ఎవరూ ఎవరికీ ఆటంకం కావడం లేదు.

చౌరస్తాలోని టీ కొట్లో హిందువులూ ముసల్మానులూ ఆప్యాయంగానే చాయి తాగుతున్నారు. ఎప్పట్లాగే కిళ్లీలు నములుతూ రంగులో రంగై కలిసిపోతున్నారు. హోటల్ ముందు ఒక పలక వేలాడగట్టారు. దాని మీద యిలా రాసి వుంది- 'ఇక్కడ జాతీ, మతమూ, కులమూ, వర్గమూ, భాషా వీటి కారణంగా ఎలాంటి భేద భావాలకు చోటు లేదు.' ఇది ప్రభుత్వ శాసనం కావటం చేత ప్రతి హోటల్ ముందు ఇలాంటి విజ్ఞాపన ఫలకాన్ని వేలాడదీశారు. కానీ, దళితుల విషయంలోనైతే ఈ శాసనాక్షరాలు స్తంభానికి వురేసిన దళితుని శవంలాగా వేలాడుతుంటాయి.

*** **

నస్త్రీన్ మత కలహాల మంటల్లో కాలిన తన గుండెను అరచేత్తో వట్టుకొని ఈ గడపలోకి అడుగుపెట్టింది. ఆమె అమాయకమైన ముఖంలో గాఢమైన తులసి ఆకుల పచ్చదనం కనిపిస్తుంది. ఆమె చూపుల్లో గర్భగుడిలోని గంభీరమైన శాంతి నెలకొని వుంది. ఆమె సాంగత్యంలో కాలం మంచులా కరిగిపోతుంది. ఆమె ఖురాన్ లోని ఏ సూక్తులనయితే చదివింటే ఆవి యిప్పటికీ నా గుండెల్లో ప్రతిధ్వనిస్తూనే వుంటాయి. ఒకానొక భయంకరమైన

అపవాదు మీద పడ్డట్టుగా ఆమె జ్ఞాపకాలు యిప్పటికీ నన్ను కుంగదీస్తుంటాయి. ఇంకా న్యాయపరమైన తగిన చర్యలు తీసుకోలేదు. ప్రభుత్వం కాల్పులకు సంబంధించిన కారణాలను అన్వేషించడానికి పూనుకుంది. అల్లర్లకు దారితీసిన పరిస్థితులు ఇవ్వాలి కాకపోతే రేపేనా తెలిసిపోతాయి. బాధితులకు నష్టపరిష్కారం కూడా చెల్లిస్తారు. జరిగిన గోడవలన్నీ మర్చిపోయిన జనం జీవించడంలో లీనమవుతుంది. పచ్చని పంటచేలమధ్య ప్రజలు తమ ఆకలి విలువల్ని గుర్తిస్తారు. కాని నేను?

నా యింటి ముందు చెల్లాచెదరైన ఆక్రోశరాన్ని మరచి పోగలనా? నస్త్రీన్ భయానకమైన ఏద్యులూ, యింటినిండా అమ్మ పెట్టే కేకలూ, మర్యాదలేని అనాగరిక గుంపుల క్రూరమైన నడవడీ, యింటి మీద కురుస్తున్న రాళ్ల వానా, పలుమార్లు బదాబదలవుతున్న మనసూ, యిప్పటికీ మా యింటి ఆవరణలో బెదురుతున్న తులసి మొక్కా - ఈ దృశ్యాల్ని ఎంత మరచి పోదామనుకున్నా మరువలేక పోతున్నాను. ఎవరో క్రూరంగా గుండెల్లో కత్తులు దింపుతున్నారు. పూదయాన్ని కలత పెడుతున్న బాధ కంట్రో ఘనీభవిస్తోంది. కళ్లలో నెత్తుటి భీషణ జ్వాలలు ఎగిసిపడుతున్నాయి.

నా దేహంలో లెక్కించలేనన్ని దీపాలు లేని బస్టీలు. డొమ్మీలోని బాధితులకు నేను ఒదార్లు మాటలు చెబుతూనే వున్నాను. ఒక్కోసారి, నాతోపాటు ఈ నగరాన్ని దగ్గం చెయ్యాలనిపిస్తుంది. మరోసారినిపిస్తుంది బడికెళ్తున్న ఈ చిన్నారి పాపలు జీవితంలో ఎంతో అందమైన ప్రతీకలని. ప్రతి ఒక్క గొంతు కేకలతో వాచిపోయింది. ప్రతి కంట్రోనూ పచ్చదనం కోసం ఆశ అలుముకోనుంది. నా చేతులు కాలి పోయాయి. ఈ పిచ్చి సంస్కర్తల నుంచి నా చేతులు పైకెత్తేశాను. ఆకాశం పావురంలాగా కిందకు వొంగింది. నేను దానిని నస్త్రీన్ గురించి అడిగాను.

నస్త్రీన్ అంతులేని భయోద్విగ్నంలో కూరుకుపోయింది. గుండెలు ముక్కలవుతున్న జింకలాంటి కేక. నస్త్రీన్ నిన్నటి నీ సందేశం అందుకున్నాను. మీ బస్టీల్లో నిప్పులు కురుస్తున్నాయి. నాకు తెలుసు నీ మొహాన్ని యాసిడ్ పోసి వికృతంగా మార్చేసారని. నీ అపురూపమైన గుండెల్ని రాళ్ల కింద తొక్కేసారని. నేనింకా పిచ్చివాణ్ణి కాలేదు. నువ్వు మీ యింట్లో పెట్టిన చివరి కేకను భగవద్గీతలాగా భద్రంగా దాచిపెట్టాను. నువ్వు వచ్చినప్పుడు అన్ని ధర్మశాస్త్రాల పుటలు తారుమారవుతాయి. భగవంతుడు ఆత్మహత్య చేసుకున్నాడేమో!? ఇంతకు నువ్వెప్పుడొస్తున్నావు?

మొన్నటి అల్లర్లలో నువ్వు సర్వస్వాన్నీ కోల్పోయావు. గుంపు గుంపంతా మీదపడి యిల్లంతా ధ్వంసం చేసింది. నువ్వు నా దగ్గరుండటం వాళ్లకు బొత్తిగా యిష్టం లేదు. వాళ్లు నిన్ను ఈడ్చుకొని వెళ్లి పోయారు. దయలేని నీ తల్లితండ్రులకు అప్పగించారు. వాళ్లు నిన్ను అర్ధబ్బు షేకులకు అమ్ముకోవాలని చూస్తున్నారు. రేపోమాపో మీ మతస్తులు పంచాయితీ తీరుస్తారు. నీ మీద శిక్ష ప్రకటిస్తారు. నువ్వా శిక్షను

ఒప్పుకుంటావు. ఎందుకోసం? మీ అమ్మానాన్నల కోసం కాదా? తోబుట్టువుల కోసం కాదా? మరి, జీవంలేని గ్రంథాలలో నిరంతరం బంది అయ్యే ఒక అంధకారం కోసం. రాత్రి మీ బస్టీ మనుషులొచ్చారు. బెదిరించారు. నీ గురించిన ఆలోచనల్ని ఒదులుకుంటే మంచిదని హెచ్చరించారు. యిదెలా సాధ్యం? నా ప్రతి కణంలో జీవించే నీ స్వర్గ నుంచి నేనెలా వేరుపడగలను? ప్రేమ జ్ఞాపకాల్ని ఏ అల్లర్లూ కాలేయలేవు కదా! దాడుల్లో ధర్మ గ్రంథాలు దగ్ధమవుతాయి. చివరిదాకా మనిషి ఒక పువ్వులా వికసిస్తూనే వుంటాడు. నమాజు చేస్తున్నప్పుడు నువ్వు నన్ను తప్పకుండా జ్ఞాపకం చేసుకుంటావు కాబోలు.

అల్లర్లు ఆగిపోయాయి. సహాయ శిబిరాల కోసం ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. గుడిగంటల్లోంచి సామూహిక సుప్రభాతాలు ప్రసన్నంగా సాగుతున్నాయి. మరోసారి పరిస్థితి మామూలు స్థితికి చేరుకుంది. పత్రికల్లో కూడా అల్లర్లకు సంబంధించిన వార్తలు రావడం లేదు. నువ్వు బయటకేమైనా వస్తున్నావా? నస్త్రీన్! నాకు 'శంకర్ బోన్వాడే' రాసిన కవిత్వ పంక్తులు గుర్తుకొస్తున్నాయి. అతనిలా రాస్తాడు.

"నస్త్రీన్!

(తరువాయి 30వ పేజీలో)

చౌరస్తాలోని టీ కొట్లో హిందువులూ ముసల్మానులూ ఆప్యాయంగానే చాయి తాగుతున్నారు. ఎప్పట్లాగే కిళ్లీలు నములుతూ రంగులో రంగై కలిసిపోతున్నారు. హోటల్ ముందు ఒక పలక వేలాడగట్టారు. దాని మీద యిలా రాసి వుంది- 'ఇక్కడ జాతీ, మతమూ, కులమూ, వర్గమూ, భాషా వీటి కారణంగా ఎలాంటి భేద భావాలకు చోటు లేదు.' ఇది ప్రభుత్వ శాసనం కావటం చేత ప్రతి హోటల్ ముందు ఇలాంటి విజ్ఞాపన ఫలకాన్ని వేలాడదీశారు. కానీ, దళితుల విషయంలోనైతే ఈ శాసనాక్షరాలు స్తంభానికి వురేసిన దళితుని శవంలాగా వేలాడుతుంటాయి.

నిలువెత్తు దండలు రెడీ చేశారు. లారీలో దిగాయి ఛేంబర్ దండలు. సినిమా పరిశ్రమలో ఓ వారం రోజులు భోజనం లేక పోయినా బతకవచ్చు కానీ ఒక పూట దండ లేకపోతే నిద్రపట్టదు.

సాయంత్రం అయిదు గంటలయింది. కళ్యాణవేదిక శతదినోత్సవంలా మెరిసిపోతోంది. పురోహితులు ఒకటే అరుపులు మంత్రాలతో! అనుకున్న ముహూర్తానికి అప్పారావుకు, మందాకిని పాణిగ్రహణం జరిగింది. అందరూ అక్షింతలు వేసి, ఆశీర్వదించారు. ఈ వివాహం ఒక సంవత్సరకాలం భిన్నాభిన్నం కాకుండా వర్ధిల్లాలని! ఆపైన దండలూ, టిఫిన్నూ”-

ఇంతకథ చెప్పిన భేతాకుడు ఎంత దుఃఖంలో వున్నాడో. అంతకుమించిన అయోమయంలో పడిపోయాడు.

“మహారాజా విక్రమార్కా! ఈ పెళ్లి తతంగం నాకేం నచ్చలేదు. సంవత్సరానికి ఒక భర్త ఏమిటి విక్రమార్కా! మహానటి మందాకిని నటిగా బాగా నిలదొక్కుకున్నది. బంగళాలు సంపాదించింది. ఎస్టేట్లు కొనుక్కున్నది. బాగా మార్కెట్టు వుంది. మనిషికూడా కాస్త వయస్సు మళ్లినా ఆపాదమస్తకం అయస్కాంతంలా వుంటుంది. అలాంటి అందగత్తె సంవత్సరానికి ఒకసారి పెళ్లి చేసుకోవటం ఏమిటి? సినిమానటి కాబట్టి మహానటికి ఎలాగూ బుద్ధిలేదు, దానికి తగ్గట్లు ఈ సుబ్బారావులకు, అప్పారావులకుకూడా ఏంపోయే కాలం? అనకూడదుగాని మహారాజా ఈ సిని ఫీల్డు అంతా అంతే. ఎక్కడ చూసినా మాయ. మరి నువ్వే చెప్పతావు మహారాజా! సమాధానం తెలిసే చెప్పకపోతే నీ తల వెయ్యి వక్కలయి పోతుంది”-భేతాకుడు శపించాడు.

భేతాకుడు సినిమావారిమీద చిరుబుర్రెత్తుతున్నా విక్రమార్కులవారు మాత్రం మహానటి మందాకినికే ఫుల్ మార్కులు వేశారు మౌనభంగం భేదించుకుంటూ.

“భేతా! నువ్వు చెప్పినదిలా చూడటానికి చాలా వింతగా వున్నా. ఇందులో చాలా న్యాయం అంతకుమించిన గొప్ప దిసిప్లినీ వున్నాయి. సినిమా తారల సగటు చరిత్ర చూస్తే నూటికి ఏభయి మంది భర్తలు హరిశ్చంద్రులు, శ్రీరామచంద్రులువున్నా- మరో ఏభయి మంది మాత్రం కీచకులు వున్నారు. పగలంతా కష్టపడి సెట్టులో రకరకాల సమస్యలు ఎదుర్కొన్న ప్రతి సినిమా తార ఇంటికి రాగానే భర్త ఆదరణ ఆశిస్తుంది. అలాంటి ఆదరణ ఇవ్వకపోగా, ఈ కీచక భర్తలు తమ తారాభార్యలను నానారకాలుగా అవమానాలకు గురిచేయటం, వారు సంపాదించిన కల్లలను తమ స్వంతం చేసుకోవటం, ఆ మొగుళ్లు తమ తాలూకు వారందరిని ఆ ఇంట్లో చేర్చటం, తారా

మణి అన్నతమ్ముళ్లను, అక్కచెల్లెళ్లను తరిమి వేయటం ఈ భర్తలకు పరిపాటి. అంతే కాదు, కట్టుకున్న పెళ్లం సినిమాతార అన్న సంగతి మరిచిపోయి తోటి ఆర్టిస్టులతో కాస్త కలివిడిగా మాట్లాడితే అపరాధం. ఇంటికి రాగానే శావనార్థాలు, చెప్పుదిబ్బలు. ఇవన్నీ సాగక, తార ఎదురు తిరిగితే ఫైనల్ ఆటంబాంబు వుండనేవుంది. ఇన్ కంటాక్స్ వాళ్లకు పట్టించటం. శాశ్వతంగా వుండే భర్తలు తమ సినిమా పెళ్లాలను ఇన్ని రకాలుగా బాధించటం, చివరకు ఆ తారలు దిక్కులేనిచావు చావటం మహానటి మందాకినికి బాగా తెలుసు. తమ సీనియర్ తారలు చవిచూసిన చేదు అనుభవాలు తనకు జరగకూడదనే భావంతోనే సంవత్సరానికో భర్త అన్న ఫిలాసఫీ పెట్టుకుంది మందాకిని. ఈ సిద్ధాంతాన్ని తు.చ.తప్పకుండా పాటిస్తున్నది. అందువల్లనే సుబ్బారావులు, అప్పారావులు ఆమె జీవితంలో రైలు ప్రయాణీకుల్లా తమతమ స్టేషనురాగానే దిగిపోతుంటారు. ఇక, ఈ సుబ్బారావులు, అప్పారావులు వెళ్లే రోజున అనామకుల్లా వెళ్లరు. ఒక సంవత్సర కాలంలో వారు తమ స్టార్ భార్య పట్ల చూపిన భక్తికి, గౌరవానికి తగినంత ప్రతిఫలం పొందుతూనే వుంటారు. ఆ ప్రతిఫలంలో వచ్చిన బోనస్ మారుతీ-1000 షోరూంకారు సుబ్బారావుకు దక్కింది. ఇందులో తార మందాకిని తప్పేమీలేదు. ఏ భర్తా శాశ్వతంగా వుండకూడదన్న సిద్ధాంతాన్ని సైనిక క్రమశిక్షణతో ఆచరిస్తున్న హేతువాది, లౌకికురాలు మందాకిని. తన జీవితాన్ని అనేకమయం చేసుకోవటం ఆమెకు వెన్నుతో పెట్టిన విద్య. అంతేగాని ఈ రూపంలో సినిమావారిమీద అభాండాలు వేయకు భేతా! ”- విక్రమార్కుడు మందలించాడు. మౌనభంగం కలిగింది ఆమెనుకు.

భేతాకుడు శాంతపడ్డాడు శవం తో నీచో మాయమై పోవటానికి రెడీ అవుతూ.

“రాజా ఇవ్వాళ కాస్తంత త్వరగా సుద్ర పోతాం. తెల్లారితే బోలెడంత పని. రేపే మందాకిని, అప్పారావుల ఇంట్లో శ్రావణ శుక్రవారం, పరలక్ష్మీవ్రతం. వెళ్లితీరాలి. నూతన బహువరులకు ఆశీర్వాదం చెప్పేందుకు సినిమా పరిశ్రమంతా తరలి వస్తోంది. ” భేతాకుడు మాయమై నాడు.

మహారాజు విక్రమార్కుడు మౌనభంగంతో నిండు నిశీధిలో నడుస్తున్నాడు. అల్లంతదూరాన మహానటి మందాకిని తొలిరేయి ముచ్చట్లు!

కథ

(28వ పేజీ తరువాయి)

అల్లర్లలో నీ మీద దాడి జరిగింది. అయినా నువ్వు తప్పించుకోగలిగావు నీ దేహం మీద యే గాయాలైతే వున్నాయో అవి కూడా 'ఐక్యతా' చిహ్నాలేనా?”

నస్రీన్, శంకర్ బొన్నాడే కవి నీ కెంతో నచ్చుతాడు కదా! యిప్పుడు నేనతనితో ఏం చెప్పాలి? నమ్మకాలు ముక్కలయ్యక బాధ చాలా గాఢంగా వుంటుంది. ఈ అల్లర్లు ఎక్కువ భాగం మానవ జీవితాల్ని అతలాకుతలం చేస్తాయి. నువ్వు నడిచే దారిలో నమాజు దారులు ఆయుధాలు చేతబూని నిలుచుంటారు కాబోలు. నీ సున్నితమైన మనసు కంపించి వుంటుంది. వాళ్ల బెదిరింపులు కారణంగా నువ్వు నన్ను పూర్తిగా మరచిపోవడానికి ప్రయత్నాలు చేస్తుంటావు, లేదా నాకు దూరంగా వుండాలని నిర్ణయం తీసుకొని వుంటావు. ఎందుకంటే నా ప్రాణాలకు ఏ ముప్పు రాకూడదని భావించి వుంటావు. మనిద్దరం ఎంత ఒకటవుదామనుకున్నా మన మతాలు వేరు వేరు. మన మతాలు ఎంత శక్తివంతమైనవి? ఈ రోజు ఉదయం మా మత పెద్దలంతా సమావేశమయ్యారు. గద్దెల్లా! రాబందుల్లా!!

“నువ్వు మాకు ఒక మాట చెప్పు? నీ కెలాంటి పిల్ల కావాలన్నా కట్టబెడతాము. కానీ పరాయి మతం

పిల్లను మాత్రం ఇంట్లోకి తీసుకురాకు. ఇలా చేస్తే మన ధర్మం తలకిందులవుతుంది.”

నేను వాళ్లకు ఎలా నచ్చ చెప్పాలి? నా ప్రాణం కంటే ఎక్కువగా నిన్ను ప్రేమిస్తానని. నీతో కలిసి జీవిస్తున్నప్పుడు నాకు జాతి మతాల అవసరం ఏ మాత్రం కనిపించలేదు. కానీ యిరుగు పొరుగు వాళ్లంతా నేను వాళ్ల అమ్మాయిల్లో ఒకరిని పెళ్లి చేసుకోవాలని పట్టుబడుతున్నారు. నీ ప్రేమలోని పరమార్థం వాళ్లు ఎప్పటికీ అర్థం చేసుకుంటారు? వాళ్లు స్త్రీత్వానీ దాని తత్వాన్నీ ఎప్పుడు ఆకళింపు చేసుకుంటారు? వాళ్లు ఏ పొరుగింటి అమ్మాయిలో తెచ్చి పెడతారు. ఏదో ఒక వస్తువును బహుమతిగా యిస్తున్నట్లు. అమ్మ కూడా రాజీ పడుతుంది, సరిగ్గా నీలాగే. కానీ, నస్రీన్, జ్ఞాపకాలు యింత వంచనగా మాత్రం వుండవు సుమా!

నాకు చీకటంటే భయమేస్తోంది. క రాత్రి వుండకపోతే బావుండునని ఆలోచిస్తూ వుంటాను. నీ స్మృతులు ఎంతకూ అంతం కావు. పగలు ఎంత గడిపినా గడవనట్టే వుంటుంది. నువ్వు... ఆ గుంపూ.. కళ్ల ముందు బెదురుతూ నిలుచున్నట్టే వుంటుంది. ఈ రహస్యరేయిలో ప్రాణాలు అవిసి పోతున్నాయి. రాత్రి గడిచే కొద్దీ దాంట్ పాటు అసహ్యం, అశాంతి పెరిగి పోతూ వుంది. అప్పుడు నేను ఖురాన్ తీసి చదువుతూ వుంటాను. బహుశా! నువ్వు కూడా ఆ సమయంలో ఏ భగవద్గీతో తీసి పారాయణం చేస్తుంటావు కాబోలు...

రూ. 5,50,000/-లు ఖిలువగల బహుమతులు గెలవండి

6	11	4		5
5	7	9		8
10	3	8		11

అదనపు బహుమతి : మారుతికారు, హోహోందా మోటార్ సైకిల్, చేతక స్కూటర్, ఆటోమోటిక్ కలర్ కెమెరా, డ్రీజ్, ఎయిర్ కలర్ గోడ్రేజ్.

కస్టోలేషన్ బహుమతి : టు-ఇన్-వన్, ఫ్యాన్స్, గోల్డ్ వైస్, సైకిల్, రిస్సెవాచ్ (MB&HP స్కేం) ఇన్లాండ్ లెటర్ లేదా పోస్టుకార్డుపై 9 ఖాళీ గడులు గీయండి. 5 నుంచి 12 వరకు అంకెలు ఉపయోగిస్తూ ఎటుకూడినా 24 వచ్చేలా చూడండి. ఒక అంకె ఒకసారే వాడాలి. ఒక అవకాశం మాత్రమే. గమనిక: కలర్ టి.వి., వి.సి.పి. మొదటి 300 ఎంట్రీలకు ఉచితం. పూర్తి చిరునామాతో ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Address : KRISHNA TRADERS (V/97) P.O. MEHUS (MUNGER)

రూ. 5,50,000/-లు ఖిలువగల బహుమతులు గెలవండి

6	11	4		5
5	7	9		8
10	3	8		11

అదనపు బహుమతి : మారుతికారు, హోహోందా మోటార్ సైకిల్, చేతక స్కూటర్, ఆటోమోటిక్ కలర్ కెమెరా, డ్రీజ్, ఎయిర్ కలర్ గోడ్రేజ్.

కస్టోలేషన్ బహుమతి : టు-ఇన్-వన్, ఫ్యాన్స్, గోల్డ్ వైస్, సైకిల్, రిస్సెవాచ్ (MB&HP స్కేం) ఇన్లాండ్ లెటర్ లేదా పోస్టుకార్డుపై 9 ఖాళీ గడులు గీయండి. 5 నుంచి 12 వరకు అంకెలు ఉపయోగిస్తూ ఎటుకూడినా 24 వచ్చేలా చూడండి. ఒక అంకె ఒకసారే వాడాలి. ఒక అవకాశం మాత్రమే. గమనిక: కలర్ టి.వి., వి.సి.పి. మొదటి 300 ఎంట్రీలకు ఉచితం. పూర్తి చిరునామాతో ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Address : SUDHAMA ELECTRONICS (W/97) P.O. MEHUS (MUNGER)

రూ. 5,50,000/-లు ఖిలువగల బహుమతులు గెలవండి

6	11	4		5
5	7	9		8
10	3	8		11

అదనపు బహుమతి : మారుతికారు, హోహోందా మోటార్ సైకిల్, చేతక స్కూటర్, ఆటోమోటిక్ కలర్ కెమెరా, డ్రీజ్, ఎయిర్ కలర్ గోడ్రేజ్.

కస్టోలేషన్ బహుమతి : టు-ఇన్-వన్, ఫ్యాన్స్, గోల్డ్ వైస్, సైకిల్, రిస్సెవాచ్ (MB&HP స్కేం) ఇన్లాండ్ లెటర్ లేదా పోస్టుకార్డుపై 9 ఖాళీ గడులు గీయండి. 5 నుంచి 12 వరకు అంకెలు ఉపయోగిస్తూ ఎటుకూడినా 24 వచ్చేలా చూడండి. ఒక అంకె ఒకసారే వాడాలి. ఒక అవకాశం మాత్రమే. గమనిక: కలర్ టి.వి., వి.సి.పి. మొదటి 300 ఎంట్రీలకు ఉచితం. పూర్తి చిరునామాతో ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Address : SUDHAMA ELECTRONICS (W/97) P.O. MEHUS (MUNGER)